

I.Sygn. akt IV U 56/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 lipca 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **B. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie(...)

o zasiłek chorobowy

I. odwołanie oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód B. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 10 stycznia 2018 roku wnosząc o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego. W uzasadnieniu podniósł, że nie zgadza się ze stanowiskiem ZUS, gdyż decyzję o odmowie przyznania zasiłku chorobowego podjęto przed zakończeniem leczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że niezdolności do pracy zostały spowodowane tą samą chorobą i okres zasiłkowy został wykorzystany w dniu (...).

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresach od (...)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. decyzją z 10 stycznia 2018 roku odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...).

DOWÓD: akta ZUS - w załączeniu

Niezdolność ubezpieczonego do pracy w wyżej wskazanych okresach wynikała z tej samej choroby - dotyczącej układu nerwowego. Powód wykorzystał 182 dni okresu zasiłkowego w dniu (...)

DOWÓD: opinia biegłego k. 20-21

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Z kolei przepis art. 8 cytowanej Ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Natomiast art. 9 tej ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Jak więc wynika z treści zacytowanego wyżej przepisu do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy, wynikające z art. 6 ust. 2. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Pozwany twierdził, że powód wyczerpał pełny okres zasiłkowy 182 dni, wskazując że niezdolności do pracy zostały spowodowane takimi samymi schorzeniami.

Ponieważ dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane były wiadomości specjalne z zakresu medycyny – celem ustalenia czy niezdolność do pracy zostały spowodowane tą samą chorobą - w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłego internisty-kardiologa.

Z opinii biegłego wynika, że niezdolność ubezpieczonego do pracy w okresach od (...) wynikała z tej samej choroby - dotyczącej układu nerwowego, tym samym powód wykorzystał 182 dni okresu zasiłkowego w dniu (...)

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia biegłego wyczerpująco udzieliła odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do oceny przyczyn niezdolności do pracy powoda.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc oddalono odwołanie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze okoliczności, że powód obecnie pozostaje bez środków utrzymania, gdyż - jak podnosił - stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy.